

ת"פ 8375/07/17 - מדינת ישראל נגד ש"ק, שלומי ביזק - הסתיים, אפיק מכלוף - נמחק

בית משפט השלום בראשון לציון

23 יוני 2020

ת"פ 8375-07-17 מדינת ישראל נ' ש"ק ואח'

בפני כב' השופטת הבכירה, שירלי דקל נה

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. ש"ק

2. שלומי ביזק - הסתיים

3. אפיק מכלוף - נמחק

נאשם 1 - החלטה

זוהי החלטה בבקשת הנאשם 1 (להלן: "הנאשם") לחזרה מהודיה, לפי סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1953.

כללי

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום במסגרת ת"פ 8375-05-17.

התיק התנהל לפניי, התקיים דיון הוכחות אחד ונקבעו מועדי הוכחות עתידיים.

לבקשת הנאשם, הועבר התיק להליך גישור, ובמסגרת הליך גישור שהתנהל לפני כבוד השופט עמית מיכלס, ביום 26.9.2019, הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה בכתב האישום וצירף את פל"א 83461-19 (להלן: "התיק המצורף").

כבוד השופט מיכלס הפנה את הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר ולממונה על עבודות השירות לקבלת חוות דעת בדבר התאמתו לריצוי מאסרו על דרך של עבודות שירות, והתיק הוחזר אליי לשמיעת הטענות לעונש.

ביום 25.3.2020 הגיש הנאשם בקשה להחלפת ייצוג, וביום 25.5.2020 הגיש בקשה זו להתיר לו לחזור מהודייתו.

כתב האישום

2. כתב האישום כולל שני פרקים ובהם מספר אישומים המתייחסים לנאשם זה, כדלקמן:

פרק א' לכתב האישום מייחס לנאשם עבירות הימורים באינטרנט ושוחד בתחרויות.

על פי החלק הכללי, במהלך שלוש שנים עובר ליום 16.1.2017 (להלן: "**התקופה הרלוונטית**"), אירגן וניהל הנאשם הימורים מסוכנים, בסיועם של נאשמים 2 ו-3, וזאת בעבור אחרים ובניגוד לחוק.

בנוסף לאמור, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, ובמסגרת ההימורים אותם ארגן וניהל הנאשם, הימר הנאשם, אם בעבור עצמו ואם בעבור אחרים (להלן: "**המהמרים**"), על תוצאות משחקי ליגת הנוער בכדורעף בישראל (להלן: "**ההימורים**").

בזיקה לאמור, ועל מנת לקדם את זכותיו בהימורים, פנה הנאשם לנערים, שחקני נבחרות הנוער מליגת הכדורעף, בהצעה "למכור" משחק (להרוויח או להפסיד בכוונה), תוך שהוא מבטיח להם שוחד בדמות סכומי כסף גבוהים באם יעשו כן, וכל זאת על מנת להשפיע על תוצאות המשחק ובכך לשפר סיכויי הימוריו, ולהגדיל זכותיו וזכות המהמרים בעבורם ארגן את ההימורים.

לפי האישום הראשון, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום ערך וארגן הנאשם, בסיוע נאשמים 2 ו-3, הימורים אסורים באמצעות אתרי הימורים מחו"ל, ביניהם בין היתר "bet 365", "ספורט 966", "win 9" (להלן: "**האתרים**"), בו ניהל בעבור המהמרים, הימורים בהם היו יכולים לזכות בכסף או בשווה כסף (נקודות קרדיט להימור הבא), על פי תוצאות ניחושיהם ביחס לתוצאות תחרויות ספורט בישראל ובעולם, בתמורה לסיכון סכום כסף שקבע כל מהמר לעצמו (להלן: "**סכום ההימור**").

הנאשם ונאשם 2 היו ידועים בקרב "אוכלוסיית המהמרים" במרכז, כמי שביכולתם ובאפשרותם לארגן הימורים באתרים, ומשכך פנו אליהם המהמרים.

לצורך האמור, פתח הנאשם עבור המהמרים חשבון וירטואלי באתרים (להלן: "**חשבון משתמש**" / "**קופסא**"), הכולל שם משתמש וסיסמה, אשר אותו קבע הנאשם, ולו הייתה לרוב גישה בלעדית לביצוע פעולות ההימורים. עבור פתיחת החשבון שילמו המהמרים לנאשם או מי מטעמו, כסף מזומן אותו המיר הנאשם ביתרה וירטואלית ממנה יכלו המהמרים להקצות את סכום ההימור לכל ניחוש. בחלק מהמקרים אפשר הנאשם למהמרים יתרה וירטואלית על סמך "אשראי" שנתן להם.

ההימור בקופסא עבור המהמרים התבצע על ידי הנאשם בעצמו לאחר קבלת פרטי סוג ההימור והסכום מהמהמר באמצעות מסרון לנייד (הודעת וואטסאפ) או שהנאשם פתח קופסא עבור המהמר ומסר לו את הסיסמה, על מנת שהאחרון יוכל לבצע בעצמו את ההימור. בכל מקרה, בלעדי הנאשם לא יכול היה מהמר לבצע הימור באתר.

חשבון המשתמש שימש את הנאשם גם להתחשבנות עם המהמרים בהתאם לתוצאות ניחושיהם. בגין זכייה של מהמר עבור ניחוש נכון, זיכה הנאשם את המהמר בסכום ההימור או שהתיר לו להעביר את סכום הזכייה לשבוע שלאחר מכן לצורך הימור עתידי. בגין הפסד של המהמר עבור ניחוש מוטעה, חויב חשבון המהמר אצל הנאשם בסכום ההימור.

לצורך ניהול וארגון ההימורים, ועל מנת לגבות מהמהמרים את סכומי ההפסדים ו/או להעביר לעיתים כספי זכייתם, שכר הנאשם גם שירותי שליח בכל יום ג' בשבוע. בעבור כל שליחות של העברת כספים מהמהמרים לנאשם וחזרה, שילם הנאשם לשליח סך שנע בין 50-100 ₪ בעבור כל שליחות.

רווחי הנאשם והנאשמים האחרים שבכתב האישום מניהול וארגון ההימורים האסורים הגיעו בין היתר מ"גזירת הקופון" מהאתר, עבור כל מהמר חדש שצרף הנאשם לאתר, וכן מקבלת "הנחת החזרים" על ההפסדים שקיבל מהאתר כל מהמר עבור הפסדיו מפעם לפעם, אותה שלשל הנאשם לכיסו.

במועדים שונים ובהזדמנויות שונות שאינן ידועות במדויק למאשימה, הנאשמים 2 ו-3, חבריו של הנאשם, סייעו לו בארגון ועריכת המסמכים באופן שנאשם 2 קישר בין הנאשם לבין מהמרים שבעבר הימרו דרכו ו/או שהיה מאתר עבור הנאשם מהמרים פוטנציאליים לצורך ההימורים וכן בחלק מהמקרים במתן סכומי כסף ששימשו כ"קרדיט" למהמרים. תפקידו של נאשם 3 היה בסיוע לנאשם בגביית כספי ההימורים מהמהמרים ש"התמהמהו" בתשלום חובם, והנאשמים כולם חלקו ברווחי ההימורים האסורים.

לפיכך הורשע הנאשם בעבירה של ארגון/עריכת הגרלות והימורים מסוכנים לפי סעיף 225 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

לפי האישום השני, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היה נ.א, קטין ושחקן מצטיין בקבוצת "מטה אשר" בליגת הנוער בכדורעף והיווה ציר מרכזי בקבוצה. ביום 7.3.2016, במסגרת משחק ליגת הנוער בין קבוצת "מטה אשר" לבין קבוצת "הפועל המעפיל", אשר התקיים בקיבוץ עברון, לפני תחילת המשחק, פנה הנאשם ל-נ.א והציע לו להפסיד את המערכה הראשונה של המשחק וזאת בתמורה לסך של 20,000 ₪. נ.א סרב להצעה וביקש מהנאשם להניח לו לנפשו. לאחר כעשרים דקות, פנה הנאשם בשנית ל-נ.א והציע לו שוב להפסיד את המשחק. נ.א סרב והבהיר לנאשם כי אם לא יחדל הוא יפנה למשטרה. כתוצאה מהצעות הנאשם הנ"ל, התערער בטחונו העצמי וכושרו הגופני של נ.א באופן שהשפיע רבות על יכולת משחקו, עד שהוצא מן המשחק על ידי המאמן. מיד לאחר המשחק, וכתוצאה מהצעות הנאשם המפורטות לעיל, סבל נ.א מהתקף חרדה בגינו פונה על ידי הוריו ואושפז בבית החולים בנהריה.

לפיכך, הורשע הנאשם בעבירה של שוחד בתחרויות לפי סעיף 292 + 294 לחוק העונשין.

לפי האישום השלישי, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היה ש.כ, קטין ושחקן מצטיין בקבוצת "הפועל המעפיל" בליגת הנוער בכדורעף והיווה ציר מרכזי בקבוצה. ביום 23.2.2016, במסגרת משחק הליגה בכדורעף בין קבוצת מנשה חדרה, עמק חפר, לבין קבוצת הוד השרון באולם מוסינזון, לפני תחילת המשחק, פנה הנאשם ל-ש.כ בהצעה להפסיד את המערכה הראשונה של משחק עתידי נגד קבוצת "מטה אשר", אשר היה אמור להתקיים ביום 7.3.2016 (להלן: "**המשחק**") וזאת בתמורה לסך של 20,000 ₪. ש.כ סרב להצעת הנאשם.

בהמשך ובזיקה לאמור, ביום 7.3.2016, לפני תחילת המשחק, המשיך הנאשם ופנה ל-ש.כ בהצעה נוספת להפסיד את המשחק ובכך להשפיע על תוצאות וסיכויי זכיותיו.

לפיכך, הורשע הנאשם בעבירה של שוחד בתחרויות לפי סעיף 292 + 294 לחוק העונשין.

פרק ב' לכתב האישום מייחס לנאשם עבירות מס.

על פי החלק הכללי, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, לא יאוחר משנת 2014, החלו הנאשמים לעסוק בארגון וניהול הימורים.

הנאשם ונאשם 3 היו אמורים להגיש הודעה על התחלת התעסקות ודו"ח שנתי ראשון לשנת המס 2014 על פי הוראות סעיף 134 ביחד עם הוראות סעיפים 131 ו-132 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש],

התשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת מס הכנסה**"), וכן להגיש לפקיד השומה דוחות שנתיים על הכנסותיהם בתקופות הרלוונטיות לכתב האישום ולנהל ספרים על פי תוספת י"א להוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות), תשל"ג - 1973 (להלן: "**הוראות מס הכנסה**").

אי הודעה על פתיחת עסק או על התחלת התעסקות במועד ו/או אי ניהול פנקסי חשבונות ו/או אי הגשת דוחות במועד, ובאופן שוטף, אינה מאפשרת לפקיד השומה לשום שומת אמת ולבחון את חבות המס.

לפי האישום הראשון, הנאשם לא הגיש במועד לפקיד השומה הודעה על התחלת התעסקות בשנת 2014, וכן לא הגיש את הדו"ח השנתי הראשון לשנת 2014.

לפיכך, הורשע הנאשם בעבירה של אי הודעה על התחלת התעסקות, לפי סעיף 215 א(א) לפקודת מס הכנסה.

לפי האישום השני, הנאשם ללא סיבה מוצדקת לא הגיש במועד לפקיד השומה את הדוח על הכנסותיו לשנת המס 2015.

לפיכך הורשע הנאשם בעבירה של אי הגשת דו"ח במועד, לפי סעיף 216(4) בקשר עם סעיף 222 א(א) לפקודת מס הכנסה.

לפי האישום השלישי, הנאשם לא ניהל ספרים בשנים 2014 - 2017, וזאת ללא סיבה מוצדקת.

לפיכך הורשע הנאשם בארבע עבירות של אי ניהול פנקסי חשבונות, לפי סעיף 216(5) לפקודת מס הכנסה.

פל"א 83461-19 (התיק המצורף)

3. התיק המצורף כלל שלושה אישומים, שבכל אחד מהם הורשע הנאשם בעבירה של שוחד בתחרויות, לפי סעיפים 292 + 294 לחוק העונשין, סה"כ שלוש עבירות, כדלקמן:

לפי האישום הראשון, ביום 21.2.19, הגיע הנאשם לאולם ספורט "בית הלוחם" בתל אביב, שם עמד להתנהל משחק כדורעף בין קבוצת הכדורעף בית הלוחם לבין קבוצת הכדורעף קאנטרי קלאב ת"א (להלן: "**המשחק**"). עובר לתחילת המשחק, ניגש הנאשם אל אליהו מקמל, שחקן קבוצת הכדורעף בית הלוחם, וביקש ממנו להפסיד בכוונה את המשחק 3-0 בתמורה לסכום כסף.

לפי האישום השני, בהמשך לאמור באישום הראשון ובאותן הנסיבות, עובר לתחילת המשחק, ניגש הנאשם אל ערן ינאי (להלן: "**ינאי**"), שחקן קבוצת הכדורעף בית הלוחם, ומסר לו כי הוא מעוניין "לקנות את המשחק". באותן הנסיבות, שלף הנאשם מכיסו חבילת שטרות מגולגלים והציע לינאי כי במידה שידאג שקבוצתו תפסיד במשחק הוא יקבל סך של 5,000 ₪.

לפי האישום השלישי, בהמשך לאמור באישום הראשון ובאותן הנסיבות, עובר לתחילת המשחק, ניגש הנאשם אל ל.פ. ואל ג.ג, שחקני קבוצת הכדורעף קאנטרי קלאב ת"א ושאל אותם אם הם שחקני קבוצת הכדורעף קאנטרי קלאב ת"א. לאחר שהשיבו בחיוב, שאל הנאשם את ל.פ. ואת ג.ג, האם הם מעל גיל 18 ובתגובה מסרו שלא.

בהמשך לאותן הנסיבות, ביקש הנאשם מ-ל.פ. ו-ג.ג "לא לשים יותר מ-12 נקודות בכל מערכה" במשחק, וזאת בתמורה ל-1,500 ₪ לכל אחד. בהמשך, על מנת להגיע לתוצאה הרצויה אף יעץ הנאשם ל-ל.פ. ו-ג.ג להחטיא נקודות פתיחה.

טענות הנאשם

4. באי כוח הנאשם טענו בבקשתם טענות רבות ושונות, ב-127 סעיפי הבקשה, צירפו עשרות רבות של נספחים, ואף הגישו בהמשך תשובה מפורטת לתגובת המאשימה.

אתייחס בתמצית לטענות באי כוח הנאשם -

באי כוח הנאשם טענו לגבי העונש שנגזר על נאשם 2 ולגבי מחיקת נאשם 3 מכתב האישום.

באי כוח הנאשם טענו כי הנאשם לא מסר את הודאתו באופן חופשי ומרצון, מאחר שבעת הודאתו היה מסוחרר, אפתי, תחת השפעת קנאביס, מורפיום וכדורים פסיכיאטריים, לא ידע להבחין ולהבין את אשר מבקשים ודורשים ממנו, לא את מהות ההודאה ולא את מצבו המשפטי.

באי כוח הנאשם טענו כי סמוך למועד הגישור, ביום 25.8.2019, היה הנאשם מאושפז בבית החולים לאחר הרעלת

קנאביס משמעותית, ומאז מקרה זה מצבו הנפשי החרף עוד יותר.

באי כוח הנאשם טענו כי הנאשם עבר תאונת דרכים קשה ביום 3.10.2016, ומיום התאונה חווה כאבי תופת ועדיין סובל מכאבים ומצוי בעיצומו של הליך טיפולי.

באי כוח הנאשם טענו כי הנאשם לא מסוגל היה לקרוא את תיק החקירה נגדו הכולל חמישה קלסרים בהיותו מסוחרר לחלוטין, לא היה במיקוד ולא בפוקוס, ואף את כתב האישום התקשה מאוד להבין נוכח חוסר יכולת להתרכז והודה בעובדות אותן כלל לא הבין.

באי כוח הנאשם טענו כי אם נדחה המשפט מפעם לפעם, הרי זה רק מפאת פגיעתו הקשה של הנאשם. באי כוח הנאשם טענו כי למצבו הנפשי של הנאשם משקל מכריע בשאלה האם יש מקום לאפשר לו לחזור בו מהודאתו, כך גם לאור מצבו הגופני ולכאבים אשר הוא סובל. באי כוח הנאשם טענו כי הנאשם מטופל בבית חולים לבריאות הנפש בבאר יעקב, לאחר התמכרות לאופיאידים הגורמת לנזק נפשי, ומצבו הנפשי בעת ההודאה לא היה כזה שאפשר לו שיקול דעת מתאים.

באי כוח הנאשם טענו כי אסור שתצא החלטה או פסיקה שיש בה עיוות דין ופגיעה בזכויות המהותיות של הנאשם, אשר לעניות באי כוחו חלים עליו הוראות חוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991.

עוד נטען כי כתב האישום שצורף נמסר לבאי כוחו הקודמים של הנאשם רק בתחילת הדיון בו הודה הנאשם במסגרת הליך הגישור, ואת כתב האישום קרא הנאשם רק לאחר החלפת הייצוג ולאחר קבלת הסבר על משמעותו ותוכנו, וחומר החקירה בתיק שצורף כלל לא היה בידי הנאשם או בידי באי כוחו הקודמים במעמד ההודאה אלא התקבל רק חודשים לאחר שההודאה נמסרה.

באי כוח הנאשם טענו כי במעמד הגישור הוציאו באי כוחו הקודמים את הנאשם למסדרון בית המשפט ויעצו לו להודות בכתב האישום ובתיק שצורף, אף שהנאשם הכחיש את כתב האישום לאורך כל הדרך וכי בין תחילת הדיון לבין ההודאה חלפו דקות בודדות.

באי כוח הנאשם טענו כי הנאשם הודה באישומים בשל טעות או הטעייה, פרי שיקול דעת לא נכון של הייעוץ שקיבל מבאי כוחו הקודמים וכדי להביא לסיום משפטו.

באי כוח הנאשם טענו כי הנאשם הגיש למס הכנסה את כל הדוחות ושילם את המס במלואו, וכי תשלום כופר מס מחליף כל הליך פלילי, ולכן יש לבטל את הרשעתו בעבירות המס.

באי כוח הנאשם הוסיפו וטענו במעמד הדיון בבקשה כי חזות הנאשם לכאורה מתוחכמת ומניפולטיבית, וחזות זו הטעתה

את באי כוחו הקודמים, שלא קראו לעומק את המסמכים הרפואיים אודותיו.

עוד טענו באי כוחו של הנאשם כי יש לפסול את התסקירים שהוגשו על ידי שירות המבחן בשל חוסר מקצועיות והעדר אמינות, וכך גם יש לפסול את חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס שהתקבלה רק על סמך המלצת המשטרה, והקביעה כי הנאשם מסוכן לעצמו או לאחרים נסתרת בחוות הדעת הפסיכיאטרית.

לטענת באי כוח הנאשם, כל אחד מהטעמים שהועלו בפני עצמם וכל הטעמים יחדיו, מצדיקים את ביטול הודאת הנאשם.

טענות המאשימה

5. באי כוח המאשימה התנגדו לבקשת הנאשם, טענו כי היא אינה עומדת בדרישות הפסיקה, וביקשו להותיר את הרשעתו על כנה מטעמים עובדתיים ומשפטיים.

באי כוח המאשימה טענו כי התנהלו מספר רב של דיונים טרם החלו ההוכחות, כשבמהלך התקופה שחלפה באי כוחו הקודמים של הנאשם ניהלו משא ומתן ממושך עם המאשימה והגישו בקשות שונות.

לאחר שנשמעה עדותו של עד התביעה ש.כ., ולאור תוכן העדות ומהימנותו הברורה של העד, ביקשו באי כוחו הקודמים של הנאשם להפנות את התיק להליך גישור ובקשתם התקבלה.

בהליך הגישור לפני כב' השופט מיכלס, נמסרה הצעה על ידי בית המשפט. באי כוח המאשימה העבירו לבאי כוחו הקודמים של הנאשם את העדויות בתיק המצורף ואת טיוטת כתב האישום, ורק לאחר מספר ימים התקיימה ישיבת גישור נוספת, אז הודיעו הצדדים לבית המשפט על ההסדר הדיוני אליו הגיעו, שכלל התייחסות לנוסח כתבי האישום, לרכיב הענישה, לרכיב החילוט, להחזרת מוצגים ולהשבת תפוסים.

באי כוח המאשימה טענו כי רק לאחר שהתקבל תסקיר שלא בא בהמלצה טיפולית, והומלץ בו על הטלת ענישה מוחשית על הנאשם, ולאחר שהתקבלה חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות בשב"ס בה צוין כי הנאשם אינו כשיר לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, התגבשה החלטה אצל הנאשם כי הוא מבקש לחזור בו מהודייתו, ולשם כך החליף את הייצוג.

באי כוח המאשימה טענו כי המסמכים הרפואיים הרבים שצירף הנאשם לבקשתו והתנהגותו במהלך ההליך המשפטי, מראים כי לא נפל כל פגם בשיקול דעתו או במצבו הקוגניטיבי, והם אינם מבססים את טענותיו בדבר מצבו הנפשי והקוגניטיבי, ואינם מצביעים על חשש ממשי לכך שהודה בניגוד לרצונו החופשי או מבלי שהבין את משמעות הודייתו.

באי כוח המאשימה טענו כי בחינת "אותות האמת" במסמכים השונים ובהתנהלות הנאשם בבית המשפט הן טרם הודאתו והן לאחריה, מצביעה על מעורבותו בהליך ועל מצב קוגניטיבי תקין, ובקשת הנאשם אינה כנה אלא מהווה מהלך טקטי בלבד בשל חששו מהעונש שיוטל עליו.

עוד טענו באי כוח המאשימה כי הטענה לתשלום כופר מוטעית מבחינה משפטית ויש לדחותה.

התנהלות ההליך המשפטי

6. אפתח בתיאור השתלשלות ההליכים המשפטיים בתיק טרם העלאת הבקשה לחזרה מהודיה, שהוא רלוונטי לצורך הכרעה בבקשה:

המשפט נפתח בדיון שהתקיים לפני כב' הנשיאה, השופטת עינת רון, ביום 13.9.2017, בו היה הנאשם מיוצג על ידי עו"ד דוד טובול, ונדחה בשל אי התייצבות נאשם 2.

בדיון ביום 8.11.2017, טען ב"כ הנאשם כי הזמן שחלף נוצל על ידי הנאשם לשם הגשת מסמכים לרשות המיסים, וביקש דחייה נוספת של המענה לשם הסדרת נושא הגשת הדוחות לרשות המיסים, והדיון נדחה כבקשתו.

בדיון ביום 14.3.2018 נמחק נאשם 3 מכתב האישום. ב"כ הנאשם הודיע כי בדעת הנאשם לכפור בכתב האישום, והדיון נדחה מטעמי יעילות הדיון, על מנת שהדיון יתקיים בעניינם של הנאשם ונאשם 2 ביחד.

בדיון ביום 25.4.2018 ביקשו ב"כ הנאשם וב"כ הנאשם 2 דחייה נוספת לשם קיום פגישה עם באי כוח תביעות להב ורשות המיסים על מנת לבוא עימם בדברים, והדיון נדחה כמבוקש.

בדיון ביום 27.6.2018 חזר ב"כ הנאשם וביקש לדחות את המענה כדי להתקדם בהסרת מחדלי המס ולאחר מכן להגיע להבנות עם המאשימה, והדיון נדחה כבקשתו.

בדיון ביום 10.10.2018 חזר ב"כ הנאשם וביקש דחייה למיצוי המשא ומתן ומאחר שטרם קיבל את מלוא חומר החקירה.

בדיון ביום 12.12.2018 הוצג ההסדר אליו הגיע נאשם 2 עם המאשימה. ב"כ הנאשם ביקש למסור כפירה כללית, וכב' השופטת רון העבירה את התיק לדיון אליי לצורך קביעת מועד לשמיעת ההוכחות.

ביום 27.12.2018 הגיש הנאשם כפירה בכתב.

ביום 30.12.2018 הופיעו הנאשם ובא כוחו לפניי וב"כ הנאשם ביקש דחייה לשם הידברות עם המאשימה.

ביום 19.3.2019 התברר כי לא חלה התקדמות במשא ומתן בין הצדדים, ועל כן קבעתי מועדי הוכחות מחודש ספטמבר 2019 ואילך וכן מועד תזכורת טרם ההוכחות.

ביום 17.7.2019 התקיימה תזכורת, ובשל התנגדות ב"כ הנאשם למוצגים שנכללו בתיק המוצגים, נקבע דיון תזכורת נוסף.

כמו כן, באותו היום, בדיון נפרד שהתקיים לפני כב' השופטת עינת רון, ניתן גזר דין בעניינו של נאשם 2, במסגרתו אומץ הסדר הטיעון בין הצדדים.

במהלך פגרת קיץ 2019, הגיש עד תביעה המכונה ש.כ. (אליו מתייחס האישום השלישי שבכתב האישום בתיק העיקרי) הודעה כי הוא עומד לנסוע לחו"ל לתקופה בלתי מוגבלת, ונוכח האמור, נקבע מועד לשמיעת עדותו בעת פגרת הקיץ, ליום 13.8.2019, טרם מועדי ההוכחות שנקבעו בתיק.

ביום הדיון, הגיע עד התביעה ש.כ. כשהוא מאובטח על ידי המשטרה, וזאת נוכח הודעות מאיימות שקיבל טרם הדיון בקשר לעדותו בבית המשפט, ונשמעה עדותו.

בדיון התזכורת ביום 9.9.2019 הודיעו ב"כ הצדדים כי הגיעו להסכמות לעניין תיק המוצגים והסכמות שייתרו את שמיעת חלק מעדי התביעה.

כמו כן, ב"כ הנאשם הודיע כי לאחר שנשמעה עדותו של ש.כ. הוא בא בדברים עם ב"כ המאשימה, ביקש להפנות את התיק להליך גישור וטען כי יהיה בכך כדי לחסוך זמן שיפוטי.

נעניתי לבקשת ב"כ הנאשם והתיק הופנה להליך גישור לפני כב' השופט מיכלס.

במועד דיון הגישור, ביום 22.9.2019, כעולה מהפרוטוקול, כב' השופט מיכלס הסביר לנאשם את משמעות הליך הגישור, הבהיר לו שמדובר בהליך וולונטרי, בו הצדדים נמצאים מרצונם ולבקשתם, וכי בכל עת הם יכולים לפרוש מההליך.

כן הבהיר השופט מיכלס לנאשם כי הצעות, ככל שיובאו על ידי בית המשפט, אינן מחייבות איש מהצדדים, וכי הליך הגישור מתנהל במקביל להליך בתיק העיקרי, כל עוד לא מסתיימים ההליכים.

הנאשם אישר כי הוא מעוניין להשתתף בהליך הגישור, וכי עו"ד טובול ועו"ד דהן מייצגים אותו בתיק העיקרי וכן ב-פל"א 83461/19.

בהסכמת הצדדים ולבקשתם, התקיים הליך גישור שלא תועד בפרוטוקול הדיון, כב' השופט מיכלס שמע את טענות

הצדדים והציע להם הצעה בלתי מחייבת.

לאחר שהוצעה הצעה על ידי כב' השופט מיכלס, הודיעו הצדדים כי הם מבקשים להמשיך את הליך הגישור וביקשו לקבוע דיון נוסף זאת על-מנת לבחון "עניין נוסף". באי כוח המאשימה הבהירו בתגובתם כי אותו עניין נוסף הוא תיק הצירוף.

לבקשת הצדדים, נמשך הליך הגישור לפני כב' השופט מיכלס, בישיבה נוספת ביום 26.9.19, ארבעה ימים לאחר קיום הישיבה הראשונה. בישיבת הגישור השנייה הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר דיוני לפיו הנאשם יחזור בו מכפירתו, יודה בעובדות כתב האישום, יורשע, ויצרף את פל"א 83461-19.

הצדדים מסרו לבית המשפט כי אין הסכמה ביניהם לעניין העונש, והוסכם כי המאשימה תגביל עצמה בשני התיקים בעתירתה לעונש של 36 חודשי מאסר, קנס של עשרות אלפי שקלים, מאסר על תנאי ופיצוי בסך של 5,000 ₪ לכל אחד משני המתלוננים בתיק העיקרי להם הוצע השוחד (ש.כ. ו-נ.א.).

עוד מסרו הצדדים כי הוסכם ביניהם שבאי כוח הנאשם יהיו חופשיים בטיעוניהם לעונש ויבקשו אף לבחון שאלת ביטול הרשעתו של הנאשם, וכי יבקשו לשלוח את הנאשם לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

עוד הוסכם כי סך של 15,270 ₪, שנתפסו על הנאשם בזמן הצעת השוחד, בתיק המצורף יחולטו, סך של 2,020 אירו שנתפסו אצל הנאשם באותו תיק יוחזרו לו בהקדם וטרם מתן גזר הדין, מסמך ההלוואה יושב לנאשם, ולעניין הכספים שנתפסו, תמסור המאשימה לב"כ הנאשם תשובתה עד ליום 7.11.19 ותימחק בקשת הנאשם להחזרת התפוסים.

ב"כ הנאשם הצהיר כי הסביר לנאשם שבית המשפט לא כפוף להסדר הטיעון, הקריא לנאשם את כתב האישום, הוא הבין את תוכנו, והוא מודה בעובדות.

הנאשם מצידו הצהיר כי הבין את הסברו של בית המשפט כי אינו כפוף להסדר, כי הקריאו לו את עובדות כתב האישום, וכן את עובדות כתב האישום בתיק המצורף, והוא מודה בעובדות.

בהתאם להודאת הנאשם, כב' השופט מיכלס נתן הכרעת דין במסגרתה הרשיע את הנאשם בעבירות בתיק העיקרי ובתיק המצורף, ובהתאם להסדר הדיוני הפנה את הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר וכן לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

כב' השופט מיכלס החזיר אליי את התיק לשמיעת הטיעונים לעונש ובוטלו מועדי ההוכחות שהיו קבועים בתיק.

ביום 7.10.2019 התקיים לפני דיון בו מסר ב"כ המאשימה כי בהתאם להסכמות אליהם הגיעו בהליך הגישור, העבירה המאשימה לנאשם את הסכם ההלוואה, ולשם השבת כספי המט"ח שנתפסו בתיק פל"א 83461/19 על הנאשם לפנות לקצין החקירות ולהציג בפניו את ההחלטה.

כמו כן, בהתאם להסכמת הצדדים נתתי החלטה לפיה יוחזרו לידי הנאשם טלפונים ניידים שנתפסו במסגרת פל"א 531792/16 ופל"א 83461/19, וכן סך של 300 ₪ שהפקיד להבטחת הוצאות עד הגנה, וקבעתי מועד לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות, תסקיר שירות המבחן וטיעונים לעונש.

לאחר מועד זה, הוגשו מספר בקשות על ידי הנאשם בנוגע לשחרור כספים שהופקדו על ידו בתיקי הפל"א ובהליך מעצר הימים, והצדדים הגיעו להסכמות בנושא זה לפיהן שוחררו כספים שהיו מוחזקים בידי המשטרה לשם תשלום חובו של הנאשם אצל פקיד השומה.

בדיון ביום 26.2.2020 התקבל תסקיר מטעם שירות המבחן ללא המלצה טיפולית. ב"כ הנאשם ביקש לדחות את הדיון בטענה כי יש לו מחלוקת עם ב"כ המאשימה לגבי פרשנות הוראת החיקוק בה הורשע הנאשם בעבירות של שוחד בתחרויות, שכן הנאשם הודה כי שיחד שחקנים בשתי תחרויות, אך יוחסו לו בסה"כ 5 עבירות. ב"כ הנאשם הבהיר כי מאחר שהמאשימה לא מקבלת את פרשנותו להוראת החיקוק, הנאשם מבקש לחזור בו מהודאתו.

ב"כ הנאשם הדגיש: "הוא אומר שהוא לא מכחיש את העובדות בכתב האישום. לא מכחיש את מה שהודה, הוא מכחיש את האישומים שייחסו לו 5 עבירות שוחד ובפועל צריך לייחס לו 2 עבירות שוחד".

ב"כ המאשימה הבהיר כי מבחינה משפטית העבירה מתייחסת לשוחד לשחקן ולא למשחק, ולכן מבחינה משפטית מדובר ב-5 עבירות, שכן הנאשם הציע שוחד למספר שחקנים. ב"כ המאשימה הציע כי במסגרת הטיעונים לעונש יוסכם כי כל משחק מהווה "אירוע אחד", אך עמד על כך שהעבירות בוצעו כלפי מספר שחקנים.

באותו דיון ביקש ב"כ הנאשם הפסקה כדי לשוחח עם הנאשם, ולאחר ההפסקה ביקש שבית המשפט ישמע את דברי הנאשם ונעניתי לבקשתו.

הנאשם טען: "אני לא חושב שמדובר ב-5 עבירות כי הסעיף מדבר על הטעיה של תוצאה. אין פה 5 תוצאות שיכלו להטעות. כל העבירות שטוענים נגדי נעשו באותו משחק אני ניסיתי להטעות 2 משחקים... אני עומד על זה שפניתי אליהם ביחד במסגרת קבוצתית במשחק אחד, פניתי למספר אנשים נכון אבל זה נעשה בסיטואציה של משחק אחד".

ב"כ הנאשם ציין כי הסביר לנאשם שהפעולות מהוות כמה עבירות, אף שזה כוון למשחק אחד.

ב"כ הנאשם ביקש שוב לדחות את הטיעונים לעונש מאחר שלא התקבלה חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות. בהמשך, טען ב"כ הנאשם כי עליו לאסוף מסמכים רפואיים אודות הנאשם כדי להציגם לבית המשפט במסגרת הטיעונים לעונש וכי אינו ערוך לטעון לעונש. עוד טען ב"כ הנאשם כי הוא מעוניין לפעול להסרת מחדלי המס של הנאשם באמצעות הכספים המופקדים בבית המשפט ובמשטרת ישראל.

ב"כ המאשימה התנגד וטען כי מועד הטיעונים לעונש נקבע כבר לפני 5 חודשים והיה די והותר זמן לנאשם לאסוף מסמכים רפואיים ולמסור אותם לבא כוחו, ומדובר בניסיון לדחיית הקץ. עוד טען ב"כ המאשימה כי החלטות בעניין

החזרת הכספים לנאשם ניתנו זה מכבר, אך הנאשם לא פעל בעניין.

אף שסברתי כפי שציינתי בהחלטתי כי יש צדק רב בדברי ב"כ המאשימה, נעתרתי לבקשת ב"כ הנאשם לדחיית הטיעונים לעונש כדי שיוכל לאסוף את כל המסמכים שהוא זקוק להם ולהיערך לטיעונים לעונש ודחיתי את הדיון ליום 31.3.2020. בהמשך נידחה מועד זה ליום 1.4.2020 לפי בקשת ההגנה.

ביום 1.3.2020 הגיש ב"כ הנאשם בקשה כי יוגש תסקיר משלים, מאחר שהתסקיר שהוגש לא התייחס לתיק המצורף, נעניתי לבקשתו הוריתי על הגשת תסקיר משלים.

ביום 8.3.2020 התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס לפיה לא נמצא הנאשם מתאים לריצוי מאסר על דרך של עבודות שירות.

ביום 15.3.2020 הגיש ב"כ הנאשם בקשה נוספת בעניין שחרור הכספים התפוסים בידי המשטרה לידי הנאשם.

ביום 25.3.2020 הגישו עו"ד חיים אומסי ועו"ד גלעד חיון בשם הנאשם בקשה להחלפת ייצוג, שאינה מנומקת, למעט כי הנאשם החליט להחליף ייצוג, מודה לבא כוחו הקודם ומבקש סיום ייצוגו.

ביום 25.5.2020 הוגשה בקשה זו לחזרה מהודיה.

תסקירי שירות המבחן

7. במהלך הדיונים התקבלו שני תסקירים בעניינו של הנאשם, כפי שיפורטו להלן:

תסקיר מיום 24.2.2020

הנאשם כבן 32, רווק, ללא ילדים ומתגורר עם משפחתו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית במסגרות החינוך הרגילות, ומסר כי במהלך לימודיו התעוררו בעיות משמעת, קשיים לימודיים והישגיו היו נמוכים.

הנאשם התגייס במסלול מקא"מ לשירות סדיר בצה"ל, אולם קיבל פטור כעבור חצי שנה בסעיף של אי התאמה, כשבתוך כך התקשה להיענות לסמכות ולעמוד בגבולות. בהמשך, התנדב הנאשם לשירות לאומי ככוח עזר בבית חולים במשך כחצי שנה, ולאחר מכן המשיך כעובד מן המניין באותו תפקיד עד לשנת 2012 ומאז אינו עובד.

בשנת 2016, הנאשם היה מעורב בתאונת דרכים עת נהג לאילת, וצוין כי חווה מאז תסמינים פוסט טראומטיים, מטופל בתרופות וסובל מכאבים.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי בשנת 2017 היה במעקב פסיכיאטרי וסבל מתסמינים דיכאוניים, ירידה בתפקוד, חרדות וקשיי שינה. הנאשם מסר כי הוא נוטל תרופות להפחתת חרדה וייצוב מצב רוח, ומאז יולי 2019 מטופל בקנאביס רפואי וכי הוא מצוי במעקב פסיכיאטרי ובהליך שיקום פיזי.

בהתייחסותו לביצוע העבירות, ציין הנאשם כי ברקע לעבירות עומדת התמכרותו להימורים והתנהלותו כמהמר לאורך השנים, החל מגיל 17. הנאשם נטה בהתייחסותו לצמצם, לטשטש ולהפחית מחומרת עבירותיו, כאשר חזר והדגיש פגיעתו מההליך הפלילי המתנהל נגדו, והתקשה לראות בפגיעה באחר בכל הקשור להימורים, להטיית תחרויות ולמתן שוחד. לתפיסתו של הנאשם, הוא נעדר דפוסים עברייניים, תפקידו במערך ארגוני הימורים הוא שולי והוא התקשה להכיר בחומרת מעשיו, בנזקים ובהשלכות של התנהלותו עוברת החוק.

בהתייחסותו לעבירות השוחד בתחרויות, הודה הנאשם בחלק מעובדות כתב האישום וציין כי פנה אל המתלונן שסבל ממצב נפשי ירוד כמתואר בכתב האישום והתנצל בפניו.

באשר לעבירות המס, הנאשם מסר כי מאז הגיש את ספרי החשבונות שלו כנדרש.

בהתייחסותו לדפוס ההימורים, ציין הנאשם כי החל להמר בהימורים חוקיים כשהיה בן 17 ובהדרגה הסלים מצבו והוא נקלע לחובות כספיים, יצר קשר עם גורמים מתחום ההימורים הלא חוקיים והחל לעסוק בהימורים באינטרנט.

בחלוף הזמן, ועם העמקת התמכרותו והפסקת העבודה בשנת 2012, הצטברו חובות לנאשם כלפי בני משפחתו, בנקים וכן כלפי גורמים עברייניים והקשורים בהימורים, וכיום הוא חייב כספים לגורמים שונים הקשורים לתחום ההימורים.

הנאשם שלל התמכרות לחומרים ולאכזריות, מסר כי הוא משתמש בקנאביס בהתאם לרישיון מחודש יולי 2019 וכן כי כיום הפסיק את עיסוקו בהימורים.

התסקיר מפרט את ממצאי חוות הדעת הפסיכיאטרית הפרטית של ד"ר דורסט מיום 22.5.2018, שנערכה בעניינו של הנאשם במסגרת תביעה אזרחית, ואת סיכומי הפגישות עם הפסיכולוגית המטפלת.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית והתקשה לציין מוקדי קשייו היום, הדגיש את מצב חובותיו והיותו ממוקד בדרכים שעליו לפעול לשם הסדרת חובות אלו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל קשיים פיזיים, רגשיים ונפשיים הפוגעים בתפקודו היומיומי ובהשגת סדר יום, ארגון ויציבות בכל מישורי חייו, סובל מהתמכרות להימורים, לתרופות ולמשככי כאבים לצד דיכאון וחרדות.

שירות המבחן סבר כי ברקע לביצוע העבירות נמצאת התמכרותו ארוכת השנים של הנאשם להימורים, וכי לאורך השנים הוא התקשה לעמוד בגבולות חיצוניים, להציב לעצמו גבולות ולהכיר בפגיעתו באחר, וקשייו אלו הם שעומדים בבסיס התנהגותו עוברת החוק.

שירות המבחן מנה את גורמי הסיכון הקיימים במצבו של הנאשם והעריך כי קיים הסיכון להמשך מעורבות של הנאשם להתנהגות עוברת חוק בעתיד בתחום ההימורים.

בסיכום האבחון עלו מאפייניו של הנאשם כמתואר, דפוסי אישיותו, מצבו הנפשי הירוד, העובדה כי הוא מתקשה לשתף

פעולה עם גורמי הטיפול הפסיכיאטריים והטיפול בו הוא מצוי נותן מענה חלקי לצרכיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה למקד את קשייו, כאשר שולל נזקקות טיפולית, זאת לצד התייחסותו לעבירות, כאשר מפחית ומטשטש את חומרת התנהלותו עוברת החוק, ממוקד בצרכיו ועסוק במכאוביו, מצבו הנפשי וחובותיו הכספיים.

במצב הדברים הנוכחי, שירות המבחן סבר שלא נוצר פתח למעורבותו, לא יכול היה לגבש המלצה שיקומית בעניינו של הנאשם, והמליץ על הטלת ענישה קונקרטית שתמחיש את חומרת העבירות.

תסקיר משלים מיום 7.6.2020

דווח כי בשיחה עדכנית עם הנאשם הוא מסר כי לפני כחודש פנה לבית החולים תל השומר לאחר הפנייה של הפסיכיאטרית המטפלת והמלצתה על שינוי תרופתי וכי חזר לקשר טיפולי עם הפסיכולוגית שטיפלה בו בעבר.

עוד מסר הנאשם כי חווה איומים על חייו עקב חובותיו הכספיים הגבוהים, מאחר שאינו עומד בתשלומים, וכי בחודשים האחרונים אינו מהמר כלל מאחר שהוא חסר משאבים כלכליים לכך.

בהתייחסותו של הנאשם לאישום בתיק המצורף, הוא חזר וצמצם מחומרת התנהלותו עוברת החוק, מהנזקים וההשלכות שעלו כתוצאה ממנה והתקשה לקחת אחריות על מעשיו.

הנאשם התקשה לראות את הפגיעה באחר בכל הקשור למתן שוחד והטיית תוצאות משחקים בתחרויות, הציג עמדה קורבנית, התמקד בקשייו ובמצוקותיו והדגיש את תפקידו המשני במערך ארגוני ההימורים.

גם בעיתוי זה, הנאשם התקשה למקד מטרות טיפוליות וביטא עמדה אמביוולנטית ביחס לצורך בטיפול וליכולתו להפקיד ממנו תועלת.

בניגוד לדברי הנאשם לפיהם חזר לקשר טיפולי עם הפסיכולוגית שטיפלה בו בעבר על רקע החרפת חרדות, מבדיקה שערך שירות המבחן מול הפסיכולוגית המטפלת, עלה כי מעל לשנה הוא אינו נמצא בקשר טיפולי עמה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם סובל מתחלואה כפולה, התמכרות להימורים ולתרופות, מצב נפשי ירוד, קשיי תפקוד, קשיים רגשיים ונפשיים ומאופיין בחוסר יציבות ברוב מישורי חייו.

שירות המבחן סבר כי הנאשם אינו בשל בעת הנוכחית לטיפול בהתמכרותו, ומצוי בסיכון ממשי להמשך מעורבות פלילית. להערכת שירות המבחן, יש צורך בטיפול אינטנסיבי במסגרת לתחלואה כפולה, אך הנאשם ביטא אמביוולנטיות והתנהל באופן פסיבי באשר לטיפול, היה ממוקד בקשייו ותלה תקוותיו בטיפול התרופתי. שירות המבחן חזר על עמדתו מהתסקיר הקודם לפיה התקשה לבוא בהמלצה שיקומית והמליץ על ענישה קונקרטית שתמחיש לנאשם את חומרת העבירות.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס

8. לפי חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס מיום 3.6.2019, הנאשם נמצא כשיר לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות ללא מגבלות, וזאת לאחר שנבדק על ידי רופא ולא צוין תלונות מיוחדות ושלל רקע פסיכיאטרי או טיפול תרופתי קבוע.

לפי חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס מיום 8.3.2020 הנאשם לא נמצא כשיר לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות וזאת נוכח קיומו של מידע המצביע על קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם לרבות בנאשם, בהתבסס על חוות דעת שניתנה מאת משטרת ישראל.

כמו כן, צוין עוד כי רופא שב"ס לא מצא את הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות, בהתאם למסמכים שהמציא הנאשם לממונה, מסמכים פסיכיאטריים ומסמכים אורתופדיים לפיהם הוא מוזמן לניתוח. צוין כי הנאשם יוכל לחזור למיון לאחר ניתוח ושיקום. בחוות הדעת המסכמת צוין כי לאור עמדת גורמי המודיעין במשטרה, הנאשם לא מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

דין והכרעה

9. בפתח הדברים, ולאחר שקראתי בעיון את כלל טענות באי כוח הנאשם ואת המסמכים שצורפו על ידם בבקשה ותשובה לתגובה ושקלתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי אין להתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו, ואפרט בתמצית את הנימוקים לכך.

הבסיס הנורמטיבי

10. סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע -

"הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שירשמו".

הפסיקה קבעה כי הביטוי "נימוקים מיוחדים שירשמו", משמעותו כי יותר לנאשם לחזור מהודיה רק בנסיבות חריגות. ככלל, בית המשפט יתיר לנאשם לחזור בו מהודיה ויבטל הרשעתו אם התברר כי היה פגם בהודיה, אם עולה חשש שהנאשם הודה במיוחס לו עקב טעות או הטעיה, או שלא הבין את משמעות הודייתו, או שקיים חשש ממשי שהנאשם הודה בניגוד לרצונו האמיתי, ועל אף אמונתו הכנה כי לא ביצע את המעשים המיוחסים לו.

בבוא בית המשפט לשקול האם ליתן לנאשם רשות לחזור בו מהודיה, לא יסתפק בבירור השאלה אם ההודיה ניתנה מרצונו החופשי של הנאשם, אלא יבחן מהי הסיבה הכנה והאמתית, שהביאה את הנאשם לבקש לחזור בו מן ההודיה.

לשלב הדיוני בו מבקש הנאשם לחזור בו מהודאתו ישנה משמעות מכרעת ביחס לאופן שבו יתייחס לכך בית המשפט -

"עיתוי הבקשה לחזרה מההודייה הוא שיקול בעל משקל בבחינת כנות בקשתו של נאשם לחזור בו מן ההודייה... ככל שהבקשה לחזרה מההודייה עולה בשלב מתקדם יותר של המשפט, כך הנטייה לאשרה תלך ותקטן, הן בשל החשש מחוסר כנות המהלך, והן נוכח ההשלכה הנילווית לביטול ההודייה בביטול הליך פלילי שכבר נתקיים, תוך אבדן מלוא המשאבים שהושקעו בכך"
רע"פ 2292/08 אמסלם נ' מדינת ישראל (30.9.2009).

מהפסיקה עולה כי המבחנים לבחינת בקשה לחזרה מהודיה הם -

מבחן המניע - האם מדובר ברצון כן ואמיתי של הנאשם להוכיח את חפותו או שמא מדובר במהלך טקטי שנועד להשיג רווח דיוני-משפטי.

מבחן העיתוי - משמש ככלי עזר להכרעה במבחן המניע. ככל שהבקשה עולה בשלב מתקדם יותר של המשפט, כך הנטייה לאשרה תלך ותקטן.

ב-ע"פ 3754/91 **מדינת ישראל נ' סמחאת**, פ"ד מה(5) 798 (להלן: "**הלכת סמחאת**"), אליו מפנים באי כוח הנאשם בבקשתם, נקבע כי כאשר הבקשה לחזרה מהודיה מוגשת לאחר הכרעת הדין אך לפני גזר הדין, על בית המשפט להחיל מבחן מקל, המאפשר לנאשם לחזור בו מהודייתו, אך זאת ככל שבית המשפט משתכנע כי הבקשה מבוססת על רצונו הכן של הנאשם להילחם על חפותו, ולא על חישוב טקטי, אשר נועד להשיג רווחים דיוניים ומשפטיים -

"בבוא בית המשפט לשקול, אם לתת לנאשם רשות לחזור בו מהודאתו לפני גזר הדין, לא די, לדעתי, בבירור השאלה, אם ההודעה ניתנה בשעתה מרצונו הכן והחופשי של הנאשם. סבורני, כי גם אם השתכנע בית המשפט בכך, עוד עליו לשאול את עצמו, מהי הסיבה הכנה והאמיתית אשר מביאה את הנאשם לבקש את החזרה מן ההודאה. אם סובר הנאשם, כי טעה בשיקוליו בעת שהודה, והמטרה האחת והיחידה העומדת ביסוד בקשתו כי תינתן לו ההזדמנות להוכיח את חפותו, כי אז נכון וראוי שלא להכביד תמיד במשקלם של אותם 'נימוקים מיוחדים', הנדרשים בסעיף 153 (א) הנ"ל". (שם, בעמ' 802).

בהתאם לפסיקה, אין לאפשר לנאשם לעשות שימוש בהליך הפלילי כ"כר משחק", מה גם שחזרה לניהול המשפט, לאחר שהושג הסדר טיעון בשלב קודם, עלולה, במקרים מסוימים, להקשות על התביעה בניהול ההליך, בשל שינוי נסיבות וחלופ הזמן, ולהעניק בכך לנאשם יתרון דיוני משמעותי, שהוא אינו ראוי לו, ולכן, האינטרס הציבורי מחייב כי מתן היתר לחזרה מהודיה, יעשה באופן מדוד וזהיר, ובהתאם לכלל הנסיבות הנלוות להודיה -

"נדמה כי קיימים שני סוגי פגמים שיש בהם להביא למתן רשות לנאשם לחזור בו מהודייתו. האחד, נעוץ בנאשם עצמו. לאמור - לנוכח מצבו הסובייקטיבי אין זה ראוי להותיר ההרשעה על כנה.

האחר, נעוץ בהליך עצמו. למשל, כאשר הדרישות הדיוניות לא נשמרו, הסניגור לא הסביר כנדרש את מהות ההודיה או שבית המשפט התעלם מחזרת הנאשם מההודיה בשלב התסקיר או בשלב העונש מבלי לברר את העניין... ברקע, כוחה המשפטי של ההודיה שניתנה לפני בית המשפט. האחרונה מהווה את הבסיס להרשעת הנאשם על כל המשתמע מכך. דווקא בשל האמור יש להתייחס להודאת הנאשם בתוך כותלי בית המשפט ברצינות הראויה. הנאשם אינו בגדר "סוחר בשוק" המשפט הפלילי. הוא אינו רשאי לשמור את כל הקלפים באמתחתו ואינו בן חורין לעבור מהודאה לכפירה בכל עת אשר יחפוץ. אולם, היה ולמשל מתברר שקיים חשש ממשי לנפילת פגם ברצונו החופשי של הנאשם או בהבנתו את משמעות הודייתו, כי אז כובד המשקל של ההודאה יטה את הכף לכיוון מתן רשות לנאשם לחזור בו. לנוכח מורכבות הסוגיה אין מנוס מכך כי העניין יבחן גם על פי מכלול הנסיבות הנלוות להודיה" (ע"פ 3227/10 פלוני נ' מדינת ישראל (24.1.2011)).

מן הכלל אל הפרט

11. בפתח הדברים, אציין כי מצאתי לנכון לקצר ולא להאריך יתר על המידה, שכן אני סבורה כי רק למקרא השתלשלות ההליכים המשפטיים וכל האמור לעיל, ניתן להגיע למסקנה כי אין להיעתר לבקשת הנאשם.

אפנה להלן ליישום הוראות החוק והפסיקה ביחס לדין החל בבקשת הנאשם לחזור בו מהודייתו על המקרה נושא בקשה 12.

הנאשם היה מיוצג לכל אורך משפטו עד להגשת בקשה זו על ידי עורכי הדין טובול ודהן, לרבות בהליכי המשא ומתן טרם הגעה להסדר עם המאשימה, אשר התנהלו במשך תקופה ארוכה כפי שפורט לעיל.

כמו כן, הנאשם היה מיוצג ונכח בישיבות רבות שנקבעו לפני ובשתי ישיבות גישור שהתקיימו לפני כב' השופט מיכלס, עד להודאתו במסגרת ההסדר, וכן בשתי ישיבות שהתקיימו לאחר מכן, טרם הגשת בקשתו זו.

בניגוד לנטען בבקשה, וכפי שפורט לעיל, הדיונים נדחו פעמים רבות לבקשת ההגנה, ולא נדחו בשל מצב רפואי או נפשי לקוי של הנאשם.

הבקשה לחזרה מהודאה שכללה טענות ומענות שונות כמפורט, הוגשה רק כאשר עבר הנאשם להיות מיוצג על ידי עורכי הדין חיון ואומסי.

עורכי הדין חיון ואומסי הדגישו בבקשה כי אינם טוענים שנפל כשל בייצוג הקודם או כי הנאשם לא יוצג נאמנה.

בהקשר זה צוין בבקשה כי "באי כוחו של הנאשם אינם מביעים דעה ביחס לשירות ולמקצועיותו של בא כוחו הקודם של הנאשם, והם מחויבים לכבד את חברם למקצוע" וכן כי "טענת כשל בייצוג היא פרשנות של המאשימה".

ואולם, לגופם של דברים ולמקרא טענותיהם, מופנית אצבע מאשימה כלפי עורכי דינו הקודמים של הנאשם, תוך ניסיון להחזיק את המקל משני קצותיו, כך נטען "האין מדובר בבעיה בייצוג?", "אם סבר עורך הדין הקודם שניתן להודות בכתב אישום טרם צילום תיק החקירה, הרי שמדובר בשיקול הדעת שלו. לעניות דעתם של באי כוח הנאשם, הם היו נוהגים אחרת", "באי כוח הנאשם סבורים שלא ראוי היה הליך כה מזורז שבתוך 10 דקות מהגשת כתב האישום מתבצעת הודיה בכתב האישום ללא שתיק החקירה צולם, נותח, נלמד לעומקו ולרוחבו".

בנסיבות אלו, אני סבורה כי היה על באי כוח הנאשם לפנות לקבלת תגובת עורכי דין הקודמים של הנאשם באשר לנסיבות מסירת הודאת הנאשם והתנהלותם לגבי קבלת חומר החקירה בתיק המצורף.

עורכי הדין חיון ואומסי לא צרפו לבקשתם תגובה או תצהיר מטעם עורכי הדין טובול ודהן, ולא ביקשו לזמנם לעדות, וכבר מטעם זה אין להישמע לטענותיהם אלו.

מטבע הדברים, כלל פרטי שני דיוני הגישור לגופם, אשר התנהלו לפני כב' השופט מיכלס, המותב המגשר, אינם מצויים לפניי כמותב הדן בהליך לגופו, למעט העובדות שנרשמו בפרוטוקולים, אך למעשה הנאשם בבקשתו מנסה לחזור בו מהצהרות מפורשות שמסר למותב המגשר.

מעבר לכך, לא מדובר במקרה זה בישיבת גישור קצרה ומהירה, אלא בשתי ישיבות גישור, שנקבעו בפער של ארבעה ימים זה מזה, עובדה המצביעה על כך שלנאשם היה די והותר זמן לשקול עמדתו, וכי לא קופחו זכויותיו ולא נוצל לרעה מצבו.

זאת ועוד, בשום שלב לפני כב' השופט מיכלס, לא טען הנאשם ולא טענו באי כוחו ואף המותב המגשר לא התרשם, כי הנאשם אינו צלול או כי מצבו הפיזי או הקוגניטיבי לקוי.

הבקשה לחזרה מהודיה הוגשה בשיהוי ניכר לאחר מועד מתן הכרעת הדין - בין המועד בו הנאשם הודה בבית המשפט בעבירות המיוחסות לו ביום 26.9.2019, לבין המועד בו הגיש בקשתו לחזרה מהודיה ביום 25.5.2020, חלפו 8 חודשים, ולא ניתן כל הסבר מדוע הוגשה בקשה זו בשיהוי כה ניכר.

במהלך תקופה ארוכה זו, התקיימו לפניי דיונים במהלכם הנאשם לא חזר בו מהודאתו בעובדות כתב האישום, לא טען כי לא ביצע את המעשים ולא נוצר כל חשש כי לא ביצעם, ולא טען כי לא הבין את הודאתו, אלא הוא רק חלק על מספר העבירות שיוחסו לו, כפי שצוטט לעיל.

מתוכן דבריו של הנאשם ניתן היה להתרשם כי הוא מבין ומודע היטב לעובדות האישומים, הוא היה פעיל והעלה טענות ענייניות.

זאת ועוד, במהלך תקופה זו, נפגש הנאשם עם שירות המבחן, מסר לשירות המבחן את התייחסותו לעבירות כמפורט בתסקיר הראשון, והסביר את מעשיו על רקע התמכרותו להימורים.

לא זו אף זו, גם לאחר הגשת הבקשה לחזרה מהודיה, שוחח הנאשם עם שירות המבחן כמפורט בתסקיר המשלים ולא טען כי הוא חף מפשע או כי לא הבין את משמעות הודייתו או כי הודייתו לא הייתה הודיית אמת, אלא נהפוך הוא, על פי האמור בתסקיר המשלים.

על מנת לפטור נאשם מאחריות פלילית למעשה שעשה, או לקבוע או הוא לא כשיר דיונית לעמוד לדין, יש להוכיח כי הוא סבל במועד הרלוונטי לאישומים ממחלת נפש שגרמה לו שלא להיות מודע למעשיו, או כי אינו מסוגל להבין את הליכי המשפט ולקיים מעקב אחריהם. בתנאים אלו, על פי המסמכים הקיימים בתיק ושצורפו לבקשה לחזרה מהודיה, הנאשם אינו עומד.

יודגש כי בשום שלב, לא התבקשה על ידי באי כוחו הקודמים או הנוכחיים של הנאשם הפנייתו לקבלת חוות דעת מטעם הפסיכיאטרית המחוזית לבדיקת כשרותו המהותית והדיונית וכן לא הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית מטעם הנאשם במצורף לבקשה.

במעמד הדיון בבקשה ביום 10.6.2020 הציע בית המשפט לבאי כוח הנאשם להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית מטעם הפסיכיאטרית המחוזית, והם נענו בחיוב להצעה, ולכן אקצר בדיון בסוגית מצבו הנפשי של הנאשם במסגרת החלטה זו, וזאת עד שתתקבלנה תוצאות חוות הדעת הפסיכיאטרית.

בכל מקרה, אדגיש כי בהתאם למסמכים שצורפו על ידי באי כוח הנאשם לבקשתם ובהתאם להתנהלות הנאשם במהלך המשפט, לא נוצר חשש לאי כשירות מהותית או דיונית.

באי כוח הנאשם צירפו מסמכים רפואיים שונים משנת 2016, מועד תאונת הדרכים שעבר הנאשם ועד לאחרונה, שאינם תומכים בטענות הנאשם, לדוגמה:

מכתב הפסיכיאטרית המטפלת ד"ר אלעזר יעל מקופת חולים מאוחדת מיום 31.1.2017, לגבי הסטטוס המנטלי של הנאשם, נמצא מצבו תקין לגבי כל הפרמטרים הבאים: התנהגות, אפקט, חשיבה, מהלך חשיבה, תפיסה, קוגניציה, הכרה, התמצאות בזמן, במקום ובסיטואציה, זיכרון לטווח קצר וארוך, חשיבה מופשטת, שיפוט, בוחן מציאות ותובנה מלאה למצבו.

האבחנה של הפסיכיאטרית הייתה כי הנאשם סובל מ"ADJUSTMENT DISORDERS", דהיינו, הפרעת הסתגלות.

ראו גם סיכומי הביקור שצורפו לבקשה מביקורים אצל הפסיכיאטרית לאורך שנת 2017, 2018 ועד סוף חודש יולי 2019.

לפי חוות דעת פסיכיאטרית של ד"ר דורסט מיום 22.5.2018, שהוגשה במסגרת תביעה אזרחית שהגיש הנאשם נגד חברת הביטוח בעקבות תאונת דרכים, הנאשם סובל מהפרעת הסתגלות חרדתית דיכאונית, וכי ברקע קיימת הפרעת אישיות.

כמו כן, עולה מהמסמכים כי הנאשם התלונן על קושי בגמילה מאופיאטים לפני הפסיכיאטרית ד"ר מלניק סבינה ביום 7.5.2017, ולפני ד"ר לאוניד גורודצקי ביום 4.12.2017, שגם הם התרשמו מהתנהגות תקינה, הכרה מלאה, התמצאות בכל המובנים, מהלך חשיבה וקצב חשיבה תקין, בוחן מציאות, תובנה ושיפוט תקין, ללא סימנים פסיכויים.

"אירוע הרעלת הקנביס" - הנאשם טען כי סמוך לפני הודייתו היה מאושפז לאחר הרעלת קנביס, ומאז המקרה החריף מצבו הנפשי.

מהמסמכים שצרף הנאשם לבקשתו עולה כי ביום 25.8.2019 בלילה הזמין הנאשם מד"א, בתלונה ל"חשד להתקף חרדה", לאחר שנטל 8 טיפות של שמן הקנביס. בבדיקתו על ידי מד"א נמצא "בהכרה מלאה, יציב המודינאמית ונשימתית, דופק רדיאלי סדיר ונימוש היטב, ללא בחילות והקאות, ללא חיוורון והזעה, ללא תלונות נוספות", ונלקח להמשך בירור למיון פנימי ונקלט שם בשעה 22:32.

לאחר טיפול במיון נמצאה הטבה במצבו של הנאשם, ולאחר שעות ספורות, באותו הלילה בשעה 03:00, הוא שוחרר מבית החולים.

הודית הנאשם בבית המשפט נמסרה כחודש ימים לאחר מכן. לגבי המועדים הרלוונטים למסירת הודית הנאשם, דהיינו, במהלך התקופה הסמוכה למועד ההודיה בחודש ספטמבר 2019 ואילך, ולמעשה עד לחודש אפריל 2020, לא צורפו לבקשה כל מסמכים רפואיים שיכולים להעיד על מצבו הנפשי של הנאשם, ואין כל אינדיקציה אחרת במסמכים שצורפו לבקשה כי באותה תקופה הייתה התדרדרות במצבו הנפשי של הנאשם.

מסיכום ביקור מיום 16.4.2020 של הנאשם אצל ד"ר אלעזר יעל, עולה כי הנאשם מסר על האירוע בו עשה שימוש בשמן הקנביס, וכי חווה חרדה ורעידות והיו לו הזיות מספר שעות.

ד"ר יעל אלעזר ציינה בסיכום הביקור כי בשיחה איתה הנאשם היה מודע, צלול ולא פסיכוי.

מסיכום ביקור אצל ד"ר סיגל גביש הדר מיום 14.5.2020 עלה כי מהלך חשיבתו ללא הפרעה, אין עדות להפרעות בתפיסה, בוחן מציאות ושיפוט תקין.

מכל האמור לעיל, ועל פי המסמכים שהוצגו, יש לדחות את טענות באי כוח הנאשם בכל הקשור למצבו הנפשי של הנאשם במועד מסירת הודייתו, ולא לאפשר לו לחזור בו מהודייתו.

יצוין עוד כי בהתאם לתסקיר שירות המבחן, הנאשם הוא בגיר, בן 31, בוגר 12 שנות לימוד במסגרות החינוך הרגילות. כלומר, אין מדובר באדם צעיר בימים, או באדם לא מלומד, או באדם שאינו בקי בהליכות החיים, שעלול היה שלא להבין את משמעות הודייתו או שהיה עלול שלא לבטא את עצמו בצורה נכונה וברורה.

זאת ועוד, הנאשם לא טען לפני שירות המבחן, ולו ברמז, כי בעת שהודה בבית המשפט היה במשבר או ברגע של

תשישות הדעת או כי לא הבין את משמעות הודאתו. הנאשם התקשה לראות בפגיעה באחר בכל הקשור להימורים, להטיית תחרויות ולמתן שוחד. לתפיסתו של הנאשם, תפקידו במערך ארגוני הימורים שולי והוא התקשה להכיר בחומרת מעשיו, בנזקים ובהשלכות של התנהלותו עוברת החוק. בהתייחסותו לעבירות השוחד בתחרויות, הודה הנאשם בחלק מעובדות כתב האישום ואף הוסיף וציין כי פנה לאחד המתלוננים והתנצל בפניו. באשר לעבירות המס, הנאשם מסר כי מאז הגיש את ספרי החשבונות שלו כנדרש.

טענות באי כוח הנאשם המבקשות לפסול את התסקירים והמטילות דופי בעבודת שירות המבחן מוטב היה שלא היו מועלות.

מהתסקיר הראשון עלה כי הוא מבוסס על פגישה עם הנאשם, מסמכים ואישורים שונים שהמציא הנאשם לשירות המבחן ומסמכים מתיק בית המשפט. התסקיר הראשון כלל אבחון מקיף, לרבות פירוט של הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, התייחסותו לעבירות ולדפוסי ההתמכרות שלו, התייחסות לטיפולם פסיכיאטרים ופסיכולוגיים שעבר, הערכת סיכון לעבריינות וסיכוי שיקום.

בסיכום אבחון מפורט ומעמיק הגיע שירות המבחן למסקנה כי לא נוצר פתח להמשך מעורבותו, ובנסיבות אלו, לא מצא לנכון לעתור לדחייה נוספת לשם טיפול או לשם מעקב אחר מצבו של הנאשם.

התסקיר המשלים הוגש לפי בקשת באי כוחו הקודמים של הנאשם, מאחר שהתסקיר הראשון לא כלל התייחסות מפורשת לעבירות בתיק הצירוף. מטבע הדברים היה התסקיר המשלים קצר יותר, והתבסס על שיחה עם הנאשם ושיחה עם הפסיכולוגית המטפלת. צוין כי חרף בקשת שירות המבחן, הנאשם לא המציא אישורים עדכניים אודות מצבו הנפשי.

בשיחה עם הנאשם הוא מסר לשירות המבחן כי לפני חודש פנה לבית החולים תל השומר לאחר המלצה על שינוי תרופתי וצפוי להשתלב באשפוז יום, וכן כי חזר לקשר עם הפסיכולוגית, אך כאמור לא המציא מסמכים תומכים, והפסיכולוגית שללה את דבריו.

פורטה בתסקיר המשלים התייחסותו המצמצמת של הנאשם לגבי העבירות בתיק שצורף, אך גם באשר לתיק זה, ואף שהתסקיר המשלים הוגש לאחר הגשת הבקשה לחזרה מהודיה, הנאשם לא שלל לפני קצינת המבחן את מעורבותו הפלילית. הנאשם ביטא אמביוולנטיות לגבי המלצת שירות המבחן לטיפול במסגרת תחלואה כפולה, ולכן שירות המבחן לא יכול היה גם הפעם לבוא בהמלצה טיפולית לגביו.

בתגובת קצינת המבחן המחוזית לטענות שהעלו באי כוח הנאשם במהלך הדיון כלפי קצינת המבחן המטפלת, היא הודיעה כי בדקה את הדברים ומצאה כי נערכה עבודה מקצועית על ידי קצינת המבחן וכך גם מסקנותיה, וסברה כי התבטאויות באי כוח הנאשם כלפי קצינת המבחן הן בוטות, משתלחות ואינן ראויות בלשון המעטה.

קצינת המבחן המחוזית הוסיפה וציינה כי נערך ניסיון לזמן את הנאשם לפגישה ביום 27.5.2020, אולם הנאשם לא נענה לכך.

עוד צוין בתגובת קצינת המבחן המחוזית כי בשיחתו עם קצינת המבחן התמקד הנאשם בקשייו, תיאר שהוא נתון במצב נפשי ירוד עקב התגברות תחושות חרדה, על רקע חובות כלכליים לגורמים שונים, תיאר כי הוא אף מאוים ולכן מסתגר בביתו.

טענת באי כוח הנאשם להעדר מסוכנות מצד הנאשם על פי חוות הדעת הפסיכיאטרית, אין לה כל דבר ועניין עם חוות הדעת המודיעינית של גורמי המשטרה לפיה קיים חשש לחייו של הנאשם וכן חשש מהנאשם כלפי אחרים, שבגינה לא נמצא הנאשם מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, וטענת באי כוח הנאשם מערבת עניין שאינו בעניינו. ההתמודדות עם חוות דעת גורמי המודיעין יכולה להיעשות במישור אחר, אך בוודאי שלא במסגרת בקשה לחזרה מהודיה.

אשר לטענות באי כוח הנאשם בדבר מחיקת נאשם 3 מכתב האישום והענישה שהוטלה על נאשם 2 -

הנאשם מסר את הודייתו לאחר שנמחק נאשם 3 ולאחר שהוצג ההסדר וניתן גזר הדין בעניינו של נאשם 2.

מעבר לכך, אין כל רלוונטיות לטענות אלו לעניין בקשתו לחזרה מהודיה, ולכל היותר, יוכל לטעון טענות אלו במסגרת הטיעונים לעונש.

בשלב מתקדם זה של ההליך המשפטי הנמשך מזה כשנתיים, לאחר שהתקבלו תסקירים שליליים מאת שירות המבחן וחוות דעת שלילית מטעם הממונה על עבודות השירות, וכאשר הבקשה אינה מתבססת על טעם ענייני, מתעורר חשש ממשי כי כל רצונו של הנאשם בבקשתו זו הוא להפיק רווח טקטי, על מנת לדחות את "רוע הגזירה", ולא מתוך רצון כן ואמיתי להיאבק על חפוטו.

יתרה מכך, כפי שתואר, בגין הודייתו של הנאשם ובמסגרת ההסכמה שנקשרה בין הצדדים "הרוויח" הנאשם יתרונות שונים, לרבות החזרת תפוסים ומסמכים לידיו ושחרור כספים שהוחזקו בידי המשטרה לצורך תשלום חוב המיסים.

לעניין טענת "כופר המיסים" - טענת באי כוח הנאשם אינה נכונה מבחינה משפטית. אין חולק כי את הכספים ששוחררו לידי הנאשם, ובהתאם להסדר בין הצדדים, העביר הנאשם על חשבון חוב המס לפקיד השומה.

עם זאת, הנאשם לא הגיש בקשה להמרת כתב האישום בקנס מנהלי, וממילא לא אושרה לו בקשה כזו, כך שאישומי המס בכתב האישום עומדים על כנם.

במסגרת טיעוני באי כוח הנאשם לעונש, ככל שהוגשו כל הדוחות לרשויות המס ושולם מלוא חוב המס, יוכלו לטעון כי הנאשם הסיר את מחדליו ובשל כך יש להקל בעונשו.

סוף דבר

12. נוכח כל האמור, הבקשה לחזרה מהודיה נדחית.

בדיון שנקבע ליום 30.9.2020 לשם קבלת חוות דעת מאת הפסיכיאטרית המחוזית, יהיו הצדדים ערוכים לטיעונים לעונש.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, א' תמוז תש"פ, 23 יוני 2020, בהעדר הצדדים.